

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Бойко В.В., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Парфентьева О.Г., Національний транспортний університет, Київ, Україна

METHODOLOGICAL SUPPORT ECONOMIC DIAGNOSTICS FOR POTENTIAL DEVELOPMENT OF COMPANY

Boiko V. V., candidate of Economics, National transport university, Kiev, Ukraine

Parfentyeva O. G., National transport university, Kiev, Ukraine

МЕТОДИЧЕСКОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДИАГНОСТИКИ ПОТЕНЦИАЛА РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ

Бойко В.В., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Парфентьева О.Г., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Сучасні тенденції розвитку економічних відносин в Україні потребують від менеджерів підприємств своєчасних обґрунтованих управлінських рішень. Розуміння фахівцями потенційних можливостей щодо розвитку суб'єкта господарювання створює підґрунтя для його ефективної, стійкої роботи в мінливих умовах зовнішнього середовища. Для дослідження можливостей підприємства у різних сферах його функціонування застосовується методичний апарат економічної діагностики, основним завданням якої є розпізнавання проблем розвитку підприємства і пошук напрямків їх можливого розв'язання для подальшого забезпечення прибуткового і стабільного функціонування.

Вище зазначене формує необхідність здійснення діагностики потенціалу розвитку підприємства, методичне забезпечення якої включає значну кількість засобів та інструментів проведення, для підвищення рівня ефективності управлінських рішень.

Аналіз і огляд останніх досліджень. В економічній літературі існує значна кількість методичних підходів щодо проведення економічної діагностики підприємства, запропонованих вітчизняними та зарубіжними науковцями такими, як І.М. Ансофф, О.О. Гетьман, А.М. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбатюк, О.А. Дмитренко, Т.О. Загорна, В.М. Івахненко, О.С. Кузьмін, Є.В. Мних, О.І. Олексюк, І.М. Репіна, О.С. Федонін, В.М. Шаповал, Г.О. Швиданенко Б.Г. Шелегедата ін. При цьому відсутня єдність думок стосовно класифікації методів економічної діагностики та їх практичного застосування для цілей дослідження потенціалу розвитку підприємств.

Метою даної статті є ідентифікація методів економічної діагностики для дослідження потенціалу розвитку підприємств та перспектив їх використання в управлінні діяльністю суб'єктів господарювання автомобільного транспорту.

Основна частина. Методологія економічної діагностики складається із методу як загального підходу до досліджень і конкретної методики як сукупності спеціальних методів (приймів), які застосовуються для обробки і аналізу економічної інформації.

В економічній діагностиці використовується діалектичний метод пізнання, який передбачає:

- вивчення економічних процесів в динаміці, що дає можливість визначити їх швидкість розвитку;
- дослідження економічних процесів у взаємозв'язку, що обумовлює необхідність комплексного підходу до вивчення господарської діяльності дає можливість правильно оцінити результати роботи, виявити резерви в економіці підприємства.

Метод економічної діагностики – сукупність способів вивчення і виміру відхилень параметрів діяльності та узагальнення впливу факторів на зміну результатів діяльності підприємства для їх покращення.

Таким чином, метод діагностики потенціалу розвитку підприємства можна сформулювати як сукупність способів вивчення і виміру відхилень параметрів (показників, характеристик) діяльності, які визначають повноту використання потенціалу розвитку підприємства та вибору напрямків для підвищення його рівня.

Основним елементом методу діагностики є науковий інструментарій. Він включає в себе поєднання загальнонаукових і специфічних прийомів дослідження стану підприємства. В економічній діагностиці застосовуються прийоми, які запозичені зі статистики, математики, бухгалтерського обліку та програмування тощо. Проте економічна діагностика використовує свої специфічні інструменти дослідження.

Згідно проведеного аналізу наукових праць [8, 10] при діагностиці потенціалу розвитку підприємства використовуються такі три основні підходи: ресурсний, структурний, цільовий.

1. Ресурсний підхід орієнтований на визначення потенціалу розвитку підприємства як сукупності фізичних і вартісних оцінок його окремих елементів. Цей підхід передбачає застосування методів, які дозволяють використовувати вартісну оцінку потенціалу підприємства.

Методи, які використовуються для оцінки ринкової вартості підприємства поєднуються в три традиційні підходи [8, 10]: майновий, порівняльний та дохідний. Використання методів майнового підходу дозволяє визначити вартість потенціалу за сумою витрат на його створення та використання. Методи порівняльного підходу дають можливість оцінити потенціал підприємства на базі зіставлення із аналогами, що вже були об'єктами ринкових угод. За дохідним підходом вартість потенціалу визначається як теперішня вартість чистих вигод від його майбутнього використання.

2. Структурний підхід орієнтований на визначення раціональної структури потенціалу підприємства, виходячи з певних встановлених нормативних співвідношень.

3. Цільовий підхід спрямований на визначення відповідності наявного потенціалу розвитку підприємства досягненню поставлених цілей.

Структурний та цільовий підходи діагностики потенціалу розвитку підприємства передбачають застосування інструментарію економічного і стратегічного аналізів.

В науковій літературі [3, 5, 7] існують різні підходи до класифікації способів і прийомів економічної діагностики, які ґрунтуються на методах економічного аналізу. За одним із таких підходів в основу класифікації закладають рівень об'єктивності, за яким розрізняють формалізовані та неформалізовані методи діагностики.

В основу формалізованих методів діагностики покладені науково-обґрунтовані, на базі проведення дослідження за допомогою аналізу статистичної інформації, та доведені аналітичні залежності. Неформалізовані методи ґрунтуються на інтуїції та попередньому досвіді аналітиків.

Формалізовані методи поділяються на логіко-економічні, економіко-математичні, економетричні методи та методи теорії прийняття рішень.

Логіко-економічні методи призначені для елементарного оброблення і оформлення інформації та широко застосовуються в діагностиці стану підприємств. До цих методів належать: відносні і середні величини, показники варіації, ряди динаміки, групування, порівняння, балансові, табличні, графічні.

Для отримання узагальненої характеристики сукупності однорідних явищ за будь-яким показником як рівень ознаки в розрахунку на одиницю сукупності визначають середні величини. Відносні величини визначають як відношення одного показника до іншого, прийнятого за базу порівняння. Для вимірювання відхилень певних ознак від середньої величини застосовуються показники варіації. Для дослідження сукупності значень певних показників, які належать до деяких послідовних інтервалів або моментів часу використовуються прийоми оброблення динамічних рядів. Групування дозволяє звести економічні показники в однорідні групи за певними ознаками з метою систематизації матеріалу для аналітичного опрацювання. Порівняння надає можливість здійснювати зіставлення аналітичних показників з метою визначення загальних і специфічних ознак економічних явищ, тенденцій і закономірностей їх розвитку. Для відображення і оформлення матеріалів діагностики використовуються балансовий, табличний і графічний методи. Балансовий метод дозволяє відобразити співвідношення, пропорції груп взаємопов'язаних показників. Табличний метод використовується як раціональна і зручна форма представлення інформації та результатів оцінки за допомогою аналітичних таблиць. Графічний метод дозволяє особливим способом наочного зображення і узагальнення аналітичної інформації про стан і діяльність підприємства за допомогою геометричних фігур, малюнків чи схематичних карт.

На практиці виникає потреба в паралельній поглибленій оцінці та визначенні не тільки величини зміни показника, але й причини її зміни. Економіко-математичні методи дозволяють

прискорити проведення економічної діагностики, сприяють повнішому врахуванню впливу факторів на результати діяльності та підвищенню точності обчислень і включають методи детермінованого та стохастичного факторного аналізу, теоретичні, дескриптивні, предикативні та нормативні методи.

Теоретичні моделі дозволяють вивчати загальні властивості економіки і її окремих елементів дедукцією висновків із формальних передумов. Вони важливі для розуміння можливих властивостей об'єкта діагностики. Це макроекономічні та мікроекономічні моделі, в тому числі моделі теорії фірми та теорії ринків. Дескриптивні методи мають описовий характер, дозволяють структурувати та ідентифікувати взаємозв'язки між основними та опосередкованими показниками (подання фінансових звітів у різноманітних аналітичних розрізах, система аналітичних коефіцієнтів). Предикативні методи використовуються для прогнозування доходів та витрат підприємства, його майбутнього економічного стану (побудова прогностичних звітів, ситуаційний аналіз). Нормативні методи дають змогу порівнювати фактичні результати діяльності підприємства з очікуваними.

В економічній літературі широко пропонуються факторні моделі для діагностики імовірності банкрутства підприємств. Детермінований факторний аналіз характеризується такими особливостями: на зміну результативного показника впливають тільки ті факторні показники, які об'єднані в факторній моделі, тобто аналітик абстрагується від впливу на зміну результативного показника інших факторів. Стохастичний аналіз є доповненням і поглибленням детермінованого факторного аналізу і призначений для вирішення таких основних завдань: встановлення самого факту наявності (або відсутності) статистично значимого зв'язку між ознаками, які досліджуються; прогнозування невідомих значень результативних показників за конкретними значеннями факторних ознак; виявлення причинних зв'язків між показниками, вимір їхньої щільності та порівняльний аналіз ступеня впливу. Стохастичні моделі передбачають наявність випадкових впливів на показники, які досліджуються і тому використовують економетричні методи для їх описування.

Економетричні методи використовуються для вивчення багатомірних статистичних сукупностей тоді, коли змінення показників можна представити як випадковий процес. Основа цих методів – економічна модель, під якою розуміють схематичне представлення економічного процесу за допомогою наукової абстракції, відображення характерних рис. До цих методів належать: кореляційний, регресійний, дисперсійний та кластерний аналізи.

Регресійний аналіз дозволяє встановити форму зв'язку між результативним показником і факторами у вигляді рівняння регресії. За допомогою кореляційного аналізу визначається вид і щільність зв'язку між двома і більше показниками та явищами через кількісну оцінку цього зв'язку. Проведення дисперсійного аналізу дозволяє оцінити різницю між групами даних, підтвердити або заперечити гіпотезу про те, що дві вибірки даних належать до однієї генеральної сукупності. Метод кластерного аналізу дозволяє побудувати класифікацію декількох об'єктів через поєднання їх в групи (кластери) на основі критерію мінімуму відстані в просторі певних показників, які описують ці об'єкти.

Методи теорії прийняття рішень використовують поняття та методи математики, статистики, економіки, менеджменту та психології з метою вивчення закономірностей вибору людьми шляхів вирішення задач та проблем, а також способів дослідження бажаного результату. Ці методи дають змогу оптимізувати величину показників із урахуванням умов господарювання та обмежень на ресурси і тим самим виявити додаткові та невикористані резерви виробництва шляхом порівняння величини досліджуваних показників за оптимальним варіантом із їхнім фактичним або плановим рівнем. До методів теорії прийняття рішень належать: методи дослідження операцій (теорія ігор, сітьові методи планування), методи математичного програмування, імітаційне моделювання та нейролінгвістичне моделювання.

Методи дослідження операцій використовують з метою отримання об'єктивної кількісної оцінки запропонованих цілеспрямованих дій, альтернативних варіантів та вибору найкращого з них. Методи математичного програмування слугують основним засобом вирішення завдань оптимізації виробничо-господарської діяльності. Їх цінність для економічної діагностики полягає в тому, що вони дозволяють отримувати оцінки планових завдань, дефіцит у виробничих ресурсів, визначати ліміти технічних і матеріальних ресурсів. Імітаційне моделювання спрямоване на синтез результатів аналітичного пізнання елементів системи, в результаті чого формалізуються та ідентифікуються закони і закономірності, стабільні властивості елементів і зв'язків у процесі функціонування та розвитку досліджуваних явищ і процесів. Широке застосування у фінансовій діагностиці знайшли нейролінгвістичні методи, які дозволяють формалізувати представлення економічної системи в умовах невизначеності ринкових факторів і нечітких параметрів.

Для діагностики ринкових позицій підприємства, його управлінського потенціалу, корпоративної культури широко застосовуються неформалізовані методи, які ґрунтуються на індивідуальних чи колективних оцінках.

До індивідуальних експертних оцінок належать метод інтерв'ю та аналітичні записки. Метод інтерв'ю передбачає отримання відповідей за розробленим переліком запитань в процесі розмови між психологом чи соціологом та суб'єктом. Формування аналітичних записок ґрунтується на відсутності впливу на аналітика будь-якого нав'язливого попереднього судження.

Колективні експертні оцінки є комплексними методами, оскільки передбачають проведення індивідуальних експертних оцінок, а також статистичну обробку отриманих результатів. При колективній експертизі використовують методи дискусії, «мозкового штурму» та Дельфі.

Для проведення дискусії організують «круглі столи» та інші заходи, під час яких експерти узгоджують свої позиції. Метод «мозкового штурму» передбачає вирішення проблеми на основі стимулювання творчої активності, при якому учасникам обговорення пропонують висловлювати якомога більшу кількість варіантів рішення, в тому числі самих фантастичних. Потім із загального числа висловлених ідей відбирають найбільш вдалі, які можуть бути використані на практиці. Метод Дельфі включає в себе узагальнення оцінок експертів, що стосуються перспектив розвитку того чи іншого економічного суб'єкта. Особливість метода складається в послідовному, індивідуальному та анонімному опитуванні експертів, що виключає їх контакт між собою.

Специфіка діагностики потенціалу розвитку підприємства визначає використання крім розглянутих вище методів економічного аналізу ще й методів стратегічного аналізу, які передбачають вивчення об'єкта за параметрами, що визначають його майбутній стан.

Методи стратегічного аналізу використовуються з метою виявлення позитивних і негативних факторів, які можуть вплинути на формування та реалізацію потенціалу розвитку підприємства в існуючому середовищі. Мета використання таких методів полягає у визначенні, які стратегії слід вибирати у конкретних ринкових умовах. За допомогою методів стратегічного аналізу можна оцінити потенціал розвитку та інноваційний потенціал підприємства.

Аналіз джерел [1, 2, 5, 6, 8, 9, 10] дозволив встановити, що в процесі дослідження зазвичай застосовуються наступні методи стратегічного аналізу: PEST-аналіз, SWOT-аналіз, SPACE-аналіз, GAP-аналіз, PIMS-аналіз, модель Мак-Кінсі та матриця БКГ.

Для виявлення політичних, економічних, соціальних та технологічних аспектів внутрішнього середовища, які впливають на бізнес компанії застосовується PEST-аналіз. SWOT-аналіз – дозволяє визначити слабкі та сильні сторони підприємства, а також його ринкові загрози та можливості. SPACE-аналіз дає змогу оцінити позицію підприємства на ринку, проаналізувати характеристики діяльності підприємства та визначити його оптимальну стратегію. GAP-аналіз вивчає стратегічне розходження між бажаним - чого підприємство хоче досягнути в своєму розвитку - і реальним - чого фактично може досягти підприємство, не змінюючи свою поточну політику. PIMS-аналіз заснований на використанні емпіричної моделі, що пов'язує стратегічні змінні (ринкова частка, якість продукції) та ситуаційні змінні (швидкість зростання ринку, стадії розвитку галузі, інтенсивність потоків капіталу) і дозволяє вивчити рівень впливу обраної стратегії на величину прибутковості підприємства. Модель Мак-Кінсі пропонує готові варіанти стратегії підприємства і є способом аналізу та оцінки внутрішніх факторів, які впливають на майбутнє підприємства. Матриця БКГ розробляється на основі дослідження актуальності продукції підприємства, його частки на ринку і дозволяє визначити не тільки стратегічні позиції кожної стратегічної зони господарювання організації, але і дати рекомендації щодо балансу потоку готівки з точки зору перспектив стратегічної зони господарювання.

Для визначення величини резервів в діагностиці застосовують ряд методів: прямого рахунку, порівняння, детермінованого факторного аналізу, функціонально-вартісного аналізу, математичного програмування тощо.

Узагальнена класифікація методів діагностики потенціалу розвитку підприємства представлена на рис. 1.

Як показали дослідження, діагностика потенціалу розвитку підприємства має значний методичний апарат та інструментарій традиційного економічного аналізу. Значна частина методичних підходів, які використовуються в економічній діагностиці є досягненням теорії стратегії та теорії вартості. Більшість діагностичних процедур частково або повністю виконуються із застосуванням пакетів прикладних програм – як стандартних, так і спеціальних.

Висновки. Сформовані положення сприяють подальшому розвитку теоретичних і методичних основ економічної діагностики потенціалу розвитку підприємств. В процесі проведеного

дослідження виявлено, що діагностика потенціалу розвитку підприємств являє собою комплексний процес оцінки його наявності та ефективності використання. При її проведенні можуть бути застосовані найрізноманітніші методи, вибір яких залежить від конкретних напрямків діяльності в розрізі функціональних підсистем підприємства.

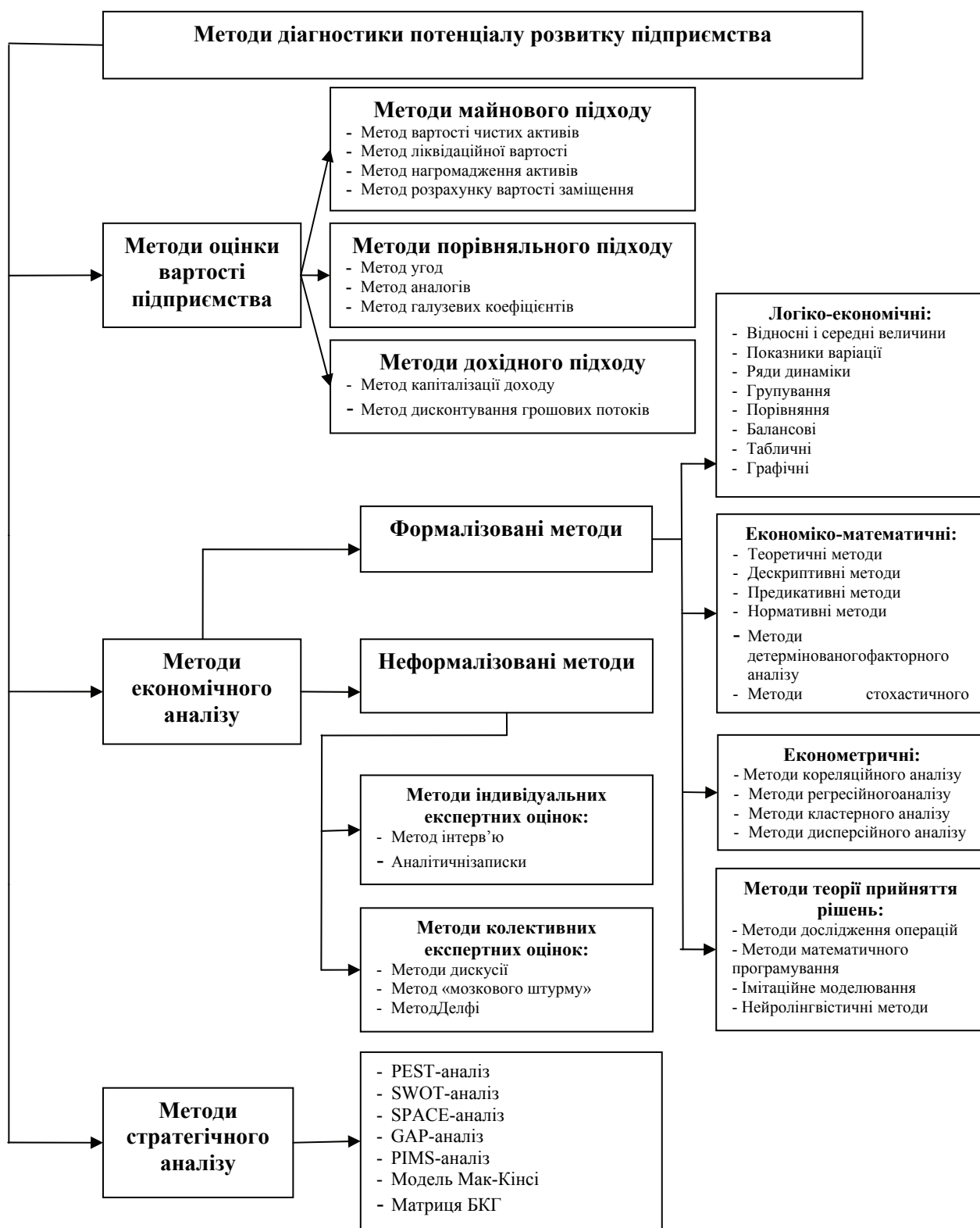

Рисунок 1 - Класифікація методів діагностики потенціалу розвитку підприємства

Вибір методів діагностики потенціалу розвитку підприємства дає можливість оцінити повноту та ефективність його використання і розробити комплекс заходів, які дозволять використати ресурси і можливості підприємств для підвищення його ефективності діяльності, ринкової стійкості в умовах невизначеності.

Діагностика потенціалу розвитку підприємства потребує наявності методики її проведення, сформованої системи критеріїв, які спроможні відобразити стан потенціалу розвитку підприємства, оптимальні та граничні значення меж його змін з урахуванням чинників, що впливають на нього в той чи інший період часу.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Ансофф И.М. Стратегическое управление: [навч.посіб.] / И.М. Ансофф. - М.: Экономика, 1989. - 519 с.
2. Гетьман О.О. Економічна діагностика: [навч.посіб.] / О. Гетьман, В. Шаповал. – К. : Центр навчальної літератури, 2007. – 307 с.
3. Економічний аналіз: [навч. посіб.] / [М. А. Болюх, В. З. Бурчевський, М. І. Горбаток та ін.] за ред. акад. НАНУ, проф. М. Г. Чумаченка. — К. : КНЕУ, 2003. — 556 с.
4. Загорна Т.О. Економічна діагностика: [навч.посіб.] / Тетяна Олегівна Загорна. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 400 с.
5. Івахненко В.М. Курс економічного аналізу: [навч.посіб.] / Валентин Михайлович Івахненко. – К. : Знання, 2006. – 261 с.
6. Кузьмін О.Є. Економічна діагностика: [навч.посіб.]/ О. Кузьмін, О. Мельник. – К. : Знання, 2012. – 318 с.
7. Мних Є.В. Економічний аналіз: [підруч.]/ Євген Володимирович Мних. – К. : Центр учбової літератури, 2003. – 412 с.
8. Федонін О.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: [навч.посіб.] / Федонін О.С., Репіна І.М., Олексюк О.І. – К. : КНЕУ, 2004. – 316 с.
9. Швиданенко Г.О. Бізнес – діагностика підприємства: [навч.посіб.] / [Швиданенко Г.О., Дмитренко А.І., Олексюк О.І.] – К. : КНЕУ, 2008. – 344 с.
- 10.Шелегеда Б.Г. Экономическая диагностика: [курс лекций]/ Б. Шелегеда, Н. Касьянова. – Донецьк. : ДИЭХП, 2002. – 114 с.

REFERENCES

1. M. I. Ansoff Strategic management. / S.M. Ansoff. - M. : Economics, 1989. - 519 p. (Rus)
2. Getman, A. A., Economic diagnostics / O. Getman, V. Shapoval. – K. : Center educational literature, 2007. – 307 p. (Ukr)
3. Economic analysis / [by M. A. Baluch, V. S. Barczewski, M. I. humpback that in.] ed. NASU, Prof. M. G. Chumachenko. — K. : KNEU, 2003. — 556 S. (Ukr)
4. Zagorny T. A. diagnostics of Economic / Zagorny Tatiana Olegovna. – K. : Center educational literature, 2007. – 400 p. (Ukr)
5. Ivakhnenko V. M. a Course in economic analysis / ValentinMikhailovichIvakhnenko. – K. : Knowledge, 2006. – 261 p. (Ukr)
6. Kuzmin A. Is. Economic diagnostics / O. Kuzmin, O. Melnyk. – K. : Knowledge, 2012. 318 p. (Ukr)
7. Mnich.In. Economic analysis / Mnich Eugene. – K. : Center of educational literature, 2003. – 412. (Ukr)
8. Fedon A. C. Potential of enterprise: formation and evaluation / Faden A. S., Repina, I. M., and oleksiuk O. I. – K. : KNEU, 2004. – 316 p. (Ukr)
9. Shvydanenko G. A. Business enterprise diagnostics / Shvydanenko G. A., Dmitrenko I. A., A. oleksyuk I. – K. : KNEU, 2008. – 344 p. (Ukr)
10. Shelegeda.G. Economic diagnosis: Course of lectures / B. Shelegeda, N. Kasyanov. – Donetsk. : DEHP, 2002. – 114 p. (Rus)

РЕФЕРАТ

Бойко В.В. Методичне забезпечення економічної діагностики потенціалу розвитку підприємства / В.В. Бойко, О.Г. Парфентьева // Вісник Національного транспортного університету. Серія «Економічні науки». Науково-технічний збірник. – К. : НТУ, 2015. – Вип. 3 (33).

В статті проаналізовано погляди деяких вчених – економістів та запропоновано свою позицію щодо методологічних підходів до економічної діагностики підприємства.

Основним елементом методу діагностики є науковий інструментарій. Він включає в себе поєднання загальнонаукових і специфічних прийомів дослідження стану підприємства.

При діагностиці потенціалу розвитку підприємства використовуються ресурсний, структурний та цільовий підходи.

При класифікації методів діагностики в основу класифікації закладають рівень об'єктивності, за яким розрізняють формалізовані та неформалізовані методи діагностики.

Формалізовані методи поділяються на логіко – економічні, економіко – математичні методи та методи економічної і математичної статистики.

Неформалізовані методи ґрунтуються на індивідуальних чи колективних оцінках.

Формалізовані та неформалізовані методи включаються в методи економічного аналізу.

Також окремо виділяють методи оцінки вартості підприємства, що містять методи майнового підходу, методи порівняльного підходу, методи дохідного підходу та методи стратегічного аналізу.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: МЕТОД, МЕТОДОЛОГІЯ, ЕКОНОМІЧНА ДІАГНОСТИКА.

ABSTRACT

Boyko V., Parfentyeva E. Methodological support economic diagnostics for potential development of company. Visnyk National Transport University. Series «Economic sciences». Scientific and Technical Collection. – Kyiv: National Transport University, 2015. – Issue 3 (33).

The article analyzes the views of some economists and offered its position on methodological approaches to economic diagnostics of the enterprise.

The main element of the diagnostic method is scientific instrumentation. It includes a combination of General scientific and specific methods of research of the state enterprise.

At diagnostics of potential of enterprise development used resource, structural, and targeted approaches.

In the classification of methods of diagnosis the classification provide a level of objectivity that distinguish between formalized and non-formalized methods of diagnosis.

Formal methods are divided into logical – economic, economic – mathematical methods and methods of economic and mathematical statistics.

Informal methods are based on individual or collective assessments.

Formalized and non-formalized methods are included in methods of economic analysis.

Also separately distinguish the methods of valuation of a company containing property methods approach, comparative approach methods income approach methods and techniques of strategic analysis.

KEY WORDS. METHOD, METHODOLOGY, ECONOMIC DIAGNOSTICS.

РЕФЕРАТ

Бойко В.В. Методическое обеспечение экономической диагностики потенциала развития предприятия / В.В. Бойко, О.Г. Парфентьева // Вестник Национального транспортного университета. Серія «Економічні науки». Научно-технический сборник. – К. : НТУ, 2015. – Вып. 3 (33).

В статье проанализированы взгляды некоторых ученых – экономистов и предложены свою позицию относительно методологических подходов к экономической диагностике предприятия.

Основным элементом метода диагностики является научный инструментарий. Он включает в себя сочетание общенаучных и специфических приемов исследования состояния предприятия.

При диагностике потенциала развития предприятия используются ресурсный, структурный и целевой подходы.

При классификации методов диагностики в основу классификации закладывают уровень объективности, по которым различают формализованные и неформализованные методы диагностики.

Формализованные методы подразделяются на логико-экономические, экономико-математические методы и методы экономической и математической статистики.

Неформализованные методы основаны на индивидуальных или коллективных оценках.

Формализованные и неформализованные методы включаются в методы экономического анализа.

Также отдельно выделяют методы оценки стоимости предприятия, содержащие методы имущественного подхода, методы сравнительного подхода, методы доходного подхода и методы стратегического анализа.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА. МЕТОД, МЕТОДОЛОГИЯ, ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ДИАГНОСТИКА.

АВТОРИ:

Парфентьева Елена Геннадіївна, Національний транспортний університет, асистент кафедри економіки, alenagr@ukr.net, тел. +380674429414, Україна 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1к. 313.

Бойко Вікторія Валеріївна, Національний транспортний університет, доцент кафедри економіки, tori704@bigmir.net, тел. +380975770025, Україна 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1к. 313.

AUTHORS:

Parfentyeva E., National transport university, assistant Professor, Department of Economics, alenagr@ukr.net phone +380674429414, 01010 Ukraine, Kyiv, st. Suvorov, 1K. 313.

Boyko V., National transport University, associate Professor, Department of Economics, tori704@bigmir.net phone +380975770025, 01010 Ukraine, Kyiv, st. Suvorov, 1K. 313.

АВТОРЫ:

Парфентьева Елена Геннадьевна, Национальный транспортный университет, ассистент кафедры экономики, alenagr@ukr.net тел. +380674429414, Украина 01010, г. Киев, вул. Суворова, 1к. 313.

Бойко Виктория Валерьевна, Национальный транспортный университет, доцент кафедры экономики, tori704@bigmir.net тел. +380975770025, Украина 01010, г. Киев, вул. Суворова, 1к. 313.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Гречан А.П., доктор економічних наук, професор, Національний університет, професор кафедри економіки, Київ, Україна.

Бондаренко Є.В., президент академії інвестицій в науку і будівництво України, доктор економічних наук, професор, Київ, Україна.

REVIEWER:

Grechan A.P., Ph.D., Economics (Dr.), associate professor, National University, professor, Department of Economics, Kyiv, Ukraine.

Bondarenko E.V., the President of the Academy of investment in science and construction of Ukraine, Ph.D., Economics (Dr.), professor, Kyiv, Ukraine.